

Щодо принади, то особливих рецептів тут не потрібно. Достатньо спиннути жменю сухої підсмаженої макухи в місце лову, і через декілька секунд можна спостерігати масову появу верховодок. У якості принади успішно також використовують хлібні крихти (бажано білого хліба) до яких додають декілька крапель анісу (5-7). Така проста, але ефективна принада не поступається макусі і добре привертає увагу риби [1, 2, 3].

Виявити покльовку верховодки дуже просто. Поплавок швидко стрибає вгору-вниз, потім ледь занурюється і рухається вбік. Саме в цю хвилину слід плавно, але чітко підсікати.

Якщо на гачку наживлене тісто чи хліб слід пам'ятати, що риба оббиває його значно швидше, ніж черв'яка. Тому при такій наживці слід уважніше пильнувати поплавок.

Досить ефективний лов верховодки внахлист. Цей спосіб, як правило, застосовують у тиху, безвітряну погоду. На ліску 0,20-0,25мм надівають і кріплять два кулеподібних пінопластових поплавки і відносно легке свинцеве грузило. На кінці ліски кріплять гачок №4-5, на який наживляють муху з розправленими крилами, як це показано на малюнку. Закинувши у воду снастку чекають, доки поплавок, що знаходиться ближче до гачка, зникає під воду. Саме в цей момент слід підсікати рибу.

Література

1. Булах В.В. На рибалці. – «Ранок», Харків, 1999. – 244 с.
2. Артеменко М.И. Все о рыбалке. «Донецчина», Донецк, 2004. – 480 с.
3. Карпенко С.И. Моя наживка. «Ритол-классик», 2006. – 181 с.

ОСОБЛИВОСТІ ЛЮБИТЕЛЬСЬКОГО ЛОВУ ГУСТЕРИ ВЛІССА ВЮЕРКНА Л. У ПОНИЗЗІ Р.ВОРСКЛА

Попельнюх В.В., Кияшко В.В.

Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г.Короленка

За свою зовнішню будову – густеру часто називають плоскиркою.

Ловиться цей вид у пониззі Ворскли у невеликій кількості здебільшого під час рибалки на карася чи плітку. Вона славиться своєю кістлявістю, тому в смаженому вигляді її, як правило, не вживають. Частіше вона доповнює юшку з іншими видами. За зовнішністю ця риба схожа на підлящика через свою плоску форму тіла.

Починає ловитись з ранньої весни і до пізньої осені. За народними прикметами активний лов цієї риби спостерігається під час цвітіння вишні та інших плодівих дерев. Ловлять її, в основному, поплавковою вудкою. Для оснастки користуються ліскою 0,15-0,25 мм та гачками №3-6. Для покращення результативності досить часто використовують декілька гачків (зазвичай два). Поводок кріпиться так, щоб верхній гачок знаходився на рівні грузила або на 2 см вище чи нижче. На кожен із гачків чіпляють різну наживку, щоб з'ясувати якій із них густера віддає перевагу у цей день.

Ранньою весною крім поплавкової вудки, коли ще не піднялась водна рослинність, для лову застосовують «донку». Використовують для цього спінінг або «закидушку» з гумовим амортизатором. Виготовляють «донку» з ліски 0,3-0,35мм, грузила та гачків №4-5. На неї лаштують від 2 до 5 повідків (від 12 до 15 см завдовжки) з ліски 0,2-0,25мм, а в якості сигналізатора використовують рибальський дзвіночок.

Для більш ефективного лову досвідчені рибалки використовують різноманітні принади [2]. Наведемо кілька, в тому числі авторських рецептів, простих, але ефективних принад (їх можна використовувати для лову й інших видів):

1. Сухарі з чорного хліба подрібнюють через м'ясорубку разом з підсмаженим соняшниковим насінням. Із цієї суміші на місці лову замішують тісто, яке кидають у воду.

2. До одного кілограма кукурудзяної чи житньої дерті додають 1 л теплої води. Через 20-30 хв. воду зливають через марлю. Теплу суміш змішують з перемеленими сухарями, посипають принаду ванільним цукром.

3. Кукурудзяну дерть із спеціями «мівіни» запарюють кропом, в якому варилися листочки м'яти, додаючи борошна для в'язкості суміші. З принади катають кульки й кидають у місце лову.

4. В широку миску насипають чотири інгредієнти для принади, а саме: соняшкову макуху, будь-які висівки, дерть (бажано кукурудзяну) та сухарі мелені з білого хліба. Перемішавши компоненти ошпарюють їх кропом і помішують далі. Вода має всмоктатися в суміш, щоб принада розбухла. Після утворення густої, але обов'язково сипучої маси додають чайну ложку ванільного цукру. Все ретельно перемішують, а готову суміш викладають в поліетиленовий пакет.

Макуха – ¼; Висівки – ½; Дерть – ½; Сухарі(білі) – ¼;

5. Відомо, що кращою принадою на зимовій рибалці є мотиль. Проте, за його відсутністю його можна замінити м'ясним фаршем. Для цього беруть нежирне м'ясо, і пропускають його декілька раз через м'ясорубку. Фарш опускають в кормущі на місце лову.

Наведемо декілька рецептів приготування рослинних наживок:

Манна каша: в кип'ячу воду засипають стакан манної крупи, пос-

тійно перемішуючи варять 2-4 хв. і доводять її до густої консистенції. Після остигання до каші додають 5-6 крапель соняшникової олії. Далі розминають руками до утворення однорідної маси.

«Бовтушка»: для її приготування використовують білок курячого яйця, в який додають будь-яке борошно. Розмішують до утворення густої клейкої маси і тонкою паличкою намотують її на гачок. Інколи додають в білок 2-3 краплі анісу. Така наживка ефективна як влітку, так і взимку.

Пшенична каша: на один стакан пшона потрібно два стакани води. Кашу при постійному перемішуванні варити в невеликій посудині доти, доки випарується більша частина води, а каша набуде в'язкості (при якій можна перемішувати з зусиллям). В готову кашу додають чайну ложку соняшникової олії.

Горохова каша: взяти стакан гороху, залити його водою і додати чайну ложку питної соди. Все залишити на три доби, після чого в тій же воді горох варять. Варити потрібно не до повної готовності, щоб він не розсвалювався.

Наживка з огірка: за п'ять днів до наміченої рибалки, насіння огірка загортають у зволожену ганчірку [1]. Після набухання на ніч його заливають соняшниковою олією. На одну рибалку достатньо приготувати 30-50 насінин.

Крім наживок є ще досить ефективні методи приманювання густери. На зимовій рибалці часто використовують «акваріум». Для цього беруть 1,5-2 л прозору пластикову пляшку, заповнюють її водою з лунки і впускають в неї 2-3 невеликі за розміром густирки. До пляшки прив'язують шнур і опускають пляшку з рибою в лунку. Поряд з цією лункою роблять ще декілька і ловлять рибу.

Не секрет, що деяка риба, в тому числі й густира, полюбляє приманку, яку обробили камфорним маслом, розведеним на спирті. Більш ефективно ця ароматична принада діє весною.

Влітку вона часто попадається вночі під час лову на донку ляща. Проте, її не можна назвати нічним видом, як, наприклад, сома, ляща, крупного коропа. Та все ж густера і лящ – це добрі сусіди, через що їх і плутають під час нічного лову.

Інколи малодосвідчені рибалки використовують густеру в якості живця на хижу рибу, але живець з неї малоефективний, оскільки швидко гине.

Література

1. Даниленко Л.Д. Літня рибалка. «Полтавський літератор». 1999, – 124 с.
2. Карпенко С.И. Моя наживка. «Ритол-классик», 2006. – 181 с.

ОСОБЛИВОСТІ ЛЮБИТЕЛЬСЬКОГО ЛОВУ КРАСНОПІРКИ SCARDINIUS ENYTHNOPHTHALMUS L. У ПОНИЗЗІ Р.ВОРСКЛА

*Попельнюх В.В., Кияшко В.В.
Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г. Короленка*

Взимку краснопірка малоактивна і ловиться рідко. Навесні розпочинають її ловити як тільки зійде лід і ледь пригріє сонце. Стартом для лову